

8:e söndagen efter trefaldighet 230730 Samlande rubrik: Andlig klarsyn

Matt 7:13-14 Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.

Det är Jesus själv som raderar illusionen om allas räddning. Önskedrömmen om den pastorala idyllen: ”Kyrkan mitt i byn och alla kommer till himlen. ...”

Vi måste sätta in dessa Jesu ord i sitt sammanhang. Det innebär att vi kommer att ta del av hur vår fria vilja fullt ut respekteras av en fullkomlig Gud.

Inför förra söndagen gick vi igenom hur Gud – **genom sitt ord** - skapade vår tillvaro, repeterar ur bibelns 3 första verser:

Gud sade: »Ljus, bli till!« Och ljuset blev till. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret.

Evangelisten Johannes berättar att **skaparordet** lät sig födas som människa – där Jesus lämnade sin totala makt och härlighet i himlen – för att **möjliggöra** människans räddning. I sitt brev till församlingen i Filippi skriver Paulus så här:

Fil 2:4-7 Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras. Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus. Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss.

Bibeln berättar att Jesus avstod sin position i himlen. Jesus lät sig födas på vår jord för att med sin försoningsdöd på korset **möjliggjöra** din och min räddning. Varför bara möjliggjöra? Varför inte rädda alla? Vi ställer två enkla frågor:

1. Vad uppnår Gud med Jesu försoning om inte jag och du vill hålla sams?
2. Skall vi ha möjligheten att få fortsätta att hålla på och bråka med varandra och **i all evighet** förpesta tillvaron i himlen?

Svaret på dessa frågor måste rimligen bli: Gud **skulle få en faktisk försämring**, om han lät alla människor flytta in i hans himmel med allt sitt kiv och split.

Du och jag får inte glömma Guds avsikt med oss. Att vi skall vara lika honom. Guds mest framträdande egenskap är inte allsmäktighet utan fullkomlighet:

Matt 5:48 Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.

Guds skapelseavsikt med dej och mej tar vi del av i Mosebokens 26-27:e vers:

1 Mos 1:26-27 Gud sade: »Vi skall göra människor som är vår avbild, lika oss. De skall härska över havets fiskar, himlens fåglar, boskapen, alla vilda djur och alla kräldjur som finns på jorden.« Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem.

Jesus är Guds son, människosonen. Han visar Guds omsorg om varje människa genom sin makt att bota och göra under. I omsorgen finns kärleken till medmänniskan.

Kan vi vara Guds avbild om vi inte vill vara Jesu lärjungar?

Svaret blir: Givetvis inte. Vi förblir i så fall den breda vägens folk, som sätter sitt egenintresse främst i allt man företar sig.

Den som sannolikt bäst kände Jesus, var hans halvbror Jakob. Jakob hade levat i Jesu närhet allt ifrån barndomen. Om vikten av lärjungaskap skriver han så här:

Jak 1:22 Bli ordets görare, inte bara dess hörare, annars tar ni miste.

Rövaren på korset insåg sitt behov av Jesu försoningsgärning och uttryckte det med sin mun. Genom sina ord visar rövaren vägen för oss alla: Det är aldrig för sent, ingen synd är för stor. Jesu försoningsdöd möjliggör räddning för alla människor. Aposteln Paulus skriver så här till församlingen i Rom:

Rom 10:10 Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.

Biblisk allmänbildning är just allmänbildning. Tro – alltså att lita på – är en förhoppning, som inte går att bevisa. Varför Gud beslutat att vi – liksom rövaren - endast behöver lita på vad han säger, beror sannolikt på att alla har möjlighet att visa tillit.

Gud är fullkomlig. Gud ingen allsmäktig despot, som tvingar fram sin vilja. Därför är du och jag fria att välja Jesu lärjungaskap eller avstå. Dagens text berättar att alltför många avstår för att leva i sin egen egocentriska bubbla. Gör jag ett sådant val missar jag Guds mål med mitt liv: Att vara hans avbild!

Alternativt väljer vi en smal och obekväm stig. Där vi inför olika livssituationer är inställda på att fråga oss: Hur skulle Jesus gjort? Bibeln ger oss vägledningen.

Orden i dagens evangelium tränger in. Alltför många människor kommer att tvingas böja knä och bittert inse sitt fria men ödesdigra val. Andra kommer att jublande böja knä inför Guds son.

Oavsett tro eller förnekelse, så berättar vår bibel att alla – både människor, Guds änglar och de fallna demonerna - kommer att böja knä inför Guds son:

Fil 2:9-11 Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, fadern till ära.